

шатъ заа вола, както дѣла богъ чрезъ Исая: О Израилю! твоюта погубель не е отъ мене, но отъ тебе. Но да видиме сега Симеоновото пророчество, какъ лежи за паденіе на мнозина? Коистинѣ мнозина са спяжали въ този камикъ и паднали, както и до днесъ падатъ.

Първо паднали Евреите, които съ соблазнили за Христа, като дошела при тѣхъ со смиренный и сиромашкій образъ: защото тѣ мислеха чи месіа ще дойде като земленный царь, со слава и войска торжественно, въ столный градъ Иерусалимъ, да въздигни падналия престолъ Давидовъ, и да ги освободи отъ римскѣтъ власть, която обладаваше тога сичкій свѣтъ. Както бѣше рекалъ ангелъ божій при зачатіето мѣ на свѣта дѣвѣ Маріа: богъ ще мѣ даде престола давидовъ, и ще са воцари междѣ израилтенете вѣчно. Но неговото царство было мисленно: сирѣчь, утвърдено къ срзцата на вѣрныте, тѣй и повѣдата мѣ была дѣховна, дѣто повѣдалъ ада и идолослуженіето. За тѣй дошела Христосъ отъ витлеемскѣтъ пещеръ, като послѣдний сиромашъ, за което и Евреите са погнасиха отъ такъкъзи царь и са отрекоха отъ него предъ Пилата, когато дѣмаха: чи нѣматъ дръгій царь освенъ Кесара. И тѣй са соблазнили и паднали тѣшко, които и до днесъ не могатъ да станатъ.

Паднали сичките еретицы, които са соблазнили, едни за божеството Христово, дръги за челоувѣченіето мѣ, а дръги за ученіето мѣ. Паднали: Аріанете Манихейте, Несторіанете, Севирианете, сѣкой со своѣтъ ересь. Паднали: лутераните, калкините и папишашите, а най вече атеистите, които дѣматъ чи нѣма богъ, и казватъ: ако имаше богъ, той щеше да промышлава за челоувѣците, и не щѣха злите челоувѣцы да преминѣватъ по добръ животъ отъ добрыте. Но не мислатъ чи божіите работи съ непостижими. А помислете, какъ не са променавка небесното теченіе? Какъ киси землата на нищо? и какъ съ заченка челоувѣкъ въ майчинѣтъ си утробѣ и са ражда на свѣта? и това е доволно да увѣри насъ какъ има богъ, макаръ да съ не открити намъ много негови тайни. А защо живѣатъ на този свѣтъ добрите челоувѣцы злѣ, а злите добрѣ, това ни не можеме да разбѣмѣме созершенно.

Богъ бѣше излазъ нѣкога голѣмо богатство и благополѣчіе на Поликрата самійскаго мѣчителя: защото той въ живота си не знала скорбь нити болесть. И когато фзрлилъ скъпыа си прѣстелъ въ нѣкомъ дълбокѣ водѣ, тосъ часъ мѣ го донесли нѣкои рибари, които го намерили въ една рыба. А праведный патріархъ Іаковъ, живѣлъ на този свѣтъ много злѣ. Отъ тѣка можеме да земнеме нѣкое общо разсѣжденіе, защо богъ тѣй управлава свѣта съ добрыте и злыте челоувѣцы?